

ת"פ 5254/04/21 - מדינת ישראל נגד אלי ארמלי

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 5254-04-21 מדינת ישראל נ' ארמלי(עציר)

בפני כבוד השופטת רונית בש
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

הנאשם

אלי ארמלי (עציר)

גזר דין

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעובדות כתב האישום בביצוע העבירות, כדלקמן: הצתה- עבירה לפי סעיף 448(א) רישא לחוק העונשין, התשל"ז- 1977 (להלן: חוק העונשין); התפרצות לדירה- עבירה לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין.

כתב האישום

2. עובר לתאריך 19/7/19, התגוררה ז.ס. (להלן: המתלוננת) בדירה מגוריה בקומת קרקע של בניין ברחוב יד לבנים בחיפה (להלן: הדירה), יחד עם ילדיה הקטינים. מספר ימים לפני התאריך 19/7/19, עזבה המתלוננת את הדירה עם ילדיה ועברה להתגורר בדרום הארץ, בין היתר על רקע סכסוך עם בעלה, א.ס.. בין הנאשם לבין א.ס. ישנה היכרות קודמת. בתאריך 19/7/19, סמוך לשעה 23:45, הגיע הנאשם אל הדירה, אשר הייתה ריקה מאז עזיבתה של המתלוננת, כשהוא מצויד בכפפות לטקס ובמצית, וזאת בכוונה להצית את הדירה. הנאשם נכנס אל הדירה דרך חלון, שילח אש במזיד בסלון הדירה, ונמלט מהמקום.

כתוצאה מכך, התפשטה האש בדירה וגרמה לשריפה בה. שכנים אשר הבחינו בריח העשן הזעיקו את לוחמי האש והמשטרה, וכך השריפה כובתה באמצעות כוחות כיבוי האש. כתוצאה מהשריפה נגרמו בסלון הדירה נזקי חריכה כבדים מאוד. בנוסף, מיטות נשרפו, חלונות אלומיניום בסלון הותכו מהחום וארונות ומזרון נשרפו בחלקם העליון. כמו כן, בכל הדירה נגרמו נזקי פח כבדים, ויחידת המיזוג והטלוויזיה בחדר השינה נמסו מהחום הרב שהסבה הדליקה, וכן נגרמו נפילות טיח מהתקרה ומהקירות בסלון הדירה.

תסקיר שירות המבחן

3. תסקיר שירות המבחן שהוגש ביום 10/10/21 מלמד כי הנאשם בן 21, מאורס. טרם מעצרו התגורר בבית משפחתו ועבד בעבודות מזדמנות. עברו הפלילי של הנאשם נקי. בהתייחס לעבירות, הודה הנאשם בביצוען, אך התקשה

בקבלת אחריות מלאה וממשית על מעשיו ונטה להשליכה על חברו. מתיאוריו עלה כי נקלע בעל כורחו לביצוע העבירה והתקשה להתמודד עם הלחץ שהופעל עליו. כאן יוער כי בדיון ביום 17/10/21 התבקש הנאשם להבהיר, על רקע דבריו הנ"ל, האם הוא עומד על הודאתו. בתגובה לכך ציין הנאשם כי הוא מודה בעובדות כתב האישום ולוקח אחריות.

4. במסגרת הערכת הסיכון לעבריינות אל מול הסיכוי לשיקום, שקל שירות המבחן את חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם ותוצאותיהן. כמו כן, שקל שירות המבחן את הקונסטלציה המשפחתית בה צמח הנאשם תוך שהתרשם כי התערער הפיקוח עליו ועלה קושי משמעותי בהצבת גבולות עבורו. עוד התרשם שירות המבחן מקיומם של קשיים אצל הנאשם בפן הרגשי-חברתי, לרבות במציאת מסגרת תפקודית ובשמירה על יציבות תעסוקתית. כגורם סיכון נוסף, שקל שירות המבחן את הפער בין דיווחי הנאשם על תפקודו התקין והחיובי לבין מעורבותו בעבירות הנדונות ונקיטה בדפוס של הסתרה וטשטוש הן של מניעיו והן של היכרותו המוקדמת עם בעל הדירה. כגורמי סיכוי לשיקום, שקל שירות המבחן את עברו הנקי של הנאשם וכן את הצלחתו לסיים 12 שנות לימוד. בסיכום מכלול השיקולים, מעריך שירות המבחן כי במקרה זה קיים סיכון משמעותי להישנות התנהלות מפרת חוק.

5. בסיכומי של דבר, נוכח האמור לעיל ובהינתן חומרת העבירות והנזק שנגרם כמו גם קיומו של קושי אצל הנאשם בקבלת אחריות ממשית, תוך נקיטת עמדה השלכתית וקורבנית, נמנע שירות המבחן מלבוא בהמלצה בעניינו של הנאשם שתוכל להפחית את הסיכון להישנות מעשים דומים בעתיד.

הראיות לעונש וטיעוני הצדדים לעונש

6. במסגרת הראיות לעונש ולהמחשת הנזקים שנגרמו כתוצאה ממעשיו של הנאשם הגיש ב"כ המאשימה את תמונות הדירה שהוצתה (ט/1). כמו כן, הגיש ב"כ המאשימה את טיעוניו הכתובים לעונש (ט/2) לצד אסופת פסיקה להמחשת מדיניות הענישה הנהוגה (ט/3). בדיון לפני טען ב"כ המאשימה כי בתיק זה עותרת המאשימה למתחם עונש הולם הנע בין 3-5 שנות מאסר בפועל.

7. במסגרת טיעוניו הכתובים לעונש התייחס ב"כ המאשימה לעובדות המקרה לצורך המחשת חומרת נסיבות ביצוע העבירה. צוין כי הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם הם- שמירה על רכוש הציבור בכלל ועל רכוש המתלוננת בפרט וכן שמירה על ערך החיים, שלמות הגוף, וכן שלוותם וביטחונם של המתלוננת, ילדיה ושכניה.

8. אשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, טען ב"כ המאשימה כי אין מדובר במקרה ספונטני אלא במעשים מתוכננים מראש. הוטעם כי הנאשם הגיע לדירה באופן מיוחד במטרה להצית אותה כשהוא מצויד בכפפות ומצית. עוד הודגש הנזק שנגרם לדירה בפועל, לצד הנזק הפוטנציאלי- האינהרנטי הקיים מעצם הצתת דירת מגורים, העלולה חלילה להסתיים לא רק בפגיעה ברכוש אלא גם בפגיעה בנפש.

9. בהתחשב בעברו הנקי ללא רבב של הנאשם ובהודאתו בכתב האישום, ותוך מתן הדעת לגורמי הסיכון ולכך שהנאשם התקשה לקבל אחריות ממשית על מעשיו וכן להערכת שירות המבחן בדבר קיומו של סיכון משמעותי מצדו של הנאשם והיעדר המלצה טיפולית לגביו, עותרת המאשימה לגזור את עונשו של הנאשם באזור התחתון של מתחם העונש

ההולם לו היא עותרת.

10. בפתח טיעוניו לעונש טען הסניגור כי מתחם העונש ההולם לו עותרת המאשימה מופלג בחומרתו ולאחר שהפנה לפסיקה לתמיכה בעמדתו לעונש, טען הסניגור למתחם עונש הולם הנע בין 12 - 30 חודשי מאסר בפועל.

11. הסנגור, בהתייחס לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, ציין כי הנאשם צעיר כבן 21, וכי עברו הפלילי נקי ללא רבב. בנוסף ציין הסניגור את הודאת הנאשם בכתב האישום כהווייתו, תוך שטען כי הנאשם לוקח אחריות מלאה על מעשיו ומביעה חרטה כנה. הסנגור טען כי אף שגדל הנאשם בבית בו, עפ"י התסקיר, לא הוצבו לו גבולות, הרי שהצליח לסיים 12 שנות לימוד.

12. לשיטת הסנגור, לבעלה של המתלוננת הנזכר בכתב האישום כמי שהיה מסוכסך עם המתלוננת, היה אינטרס בהצתת הדירה ולא לנאשם שלא הכיר אותה. הסניגור הוסיף וטען כי בעת ביצוע העבירות ידע הנאשם כי אין נפש חיה בבית וכן כי הנאשם לא פעל למטרת גניבה כי אם אך על מנת להסב נזק לדירה.

13. הסניגור הדגיש לקולה את פרק הזמן הארוך שחלף מאז ביצוע העבירה ועד להגשת כתב האישום, וכן את היות הנאשם עצור מיום 24/3/21. בסיכומו של דבר, ביקש הסנגור לאמץ את מתחם העונש ההולם לו עותרת ההגנה ולקבוע את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם הנ"ל.

14. הנאשם, בדבריו בפני בית המשפט, הביע צער על מעשיו תוך שטען כי מקומו אינו בכלא וביקש להמשיך בחייו.

דין והכרעה

15. תיקון 113 לחוק העונשין מתווה את העיקרון המנחה את ביהמ"ש בבואו לגזור דינו של נאשם, שהינו, לפי סעיף 40 לחוק העונשין, עיקרון ההלימה, ולפיו צריך להתקיים יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. סעיף 40 לחוק העונשין קובע כי על ביהמ"ש לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה שביצע הנאשם בהתאם לעיקרון המנחה הנ"ל. לשם כך, יתחשב ביהמ"ש בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, הכלולות בסעיף 40 לחוק העונשין. על בית המשפט, בשלב הראשון של יישום תיקון 113 לחוק העונשין, לבדוק האם העבירות בהן הורשע הנאשם מהוות אירוע אחד או כמה אירועים נפרדים. במקרה דנן עסקין באירוע אחד במהלכו בוצעו עבירות ההתפרצות לדירה ועבירת ההצתה ובגינו יקבע בהמשך מתחם העונש ההולם.

16. במסגרת בחינת הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע עבירת ההצתה ע"י הנאשם, אציין את השמירה על ערך החיים ושלמות גופו של אדם, כמו גם שלווה וביטחון האישי ולכך אוסיף את השמירה על רכוש ועל ביטחון הציבור. עבירת ההצתה היא מהחמורות שבספר החוקים בהיתן הפוטנציאל ההרסני הגלום בה, וזאת נוכח

הסכנה הטמונה בהצתה לגופו ולרכושו של אדם. עבירת ההצתה מעבירה מסר עברייני ואליה לא רק כלפי המתלונן הספציפי אלא כלפי כלל הציבור, וכן מטילה אימה ופחד ופוגעת בתחושת הביטחון של הציבור (ראו: ע"פ 50/74/10 מרדאווי נ' מ"י (19/9/12); וכן ע"פ 4311/12 סורי נ' מ"י (8/11/12) (להלן: עניין סורי)). עבירת ההתפרצות לדירה שנלווית לעבירת ההצתה מגלמת בחובה פגיעה בזכות הקניין וכן פגיעה בתחושת הביטחון האישי של מי שהתפרצו לביתו האמור להוות עבורו מקום בטוח ומקור של ביטחון.

17. המחוקק, ולא בכדי, העמיד את העונש המרבי לצידה של עבירה ההצתה בה הורשע הנאשם על 15 שנות מאסר. בית המשפט העליון עמד, בשורה של פסקי דין על חומרתה הרבה של עבירת ההצתה שאת ראשיתה יודעים, אך אין יודעים כיצד תתפשט האש ומה יהיה היקפה, שהרי מנהגה של האש להתפשט ללא שליטה ולזרות הרס בנקרה בדרכה (ראו: עניין סורי). עוד נקבע בפסיקה כי "ראשיתה [של ההצתה] גפרור ואחריתה עלולה להיות שערי מוות" (ע"פ 3210/06 עמארה נ' מדינת ישראל (18/3/07)). בית המשפט העליון שב וקבע בפסיקתו כי, ככלל, יש להתייחס בחומרה לעבירת ההצתה ולהשית עונשי מאסר לריצוי בפועל על מבצעי העבירה באופן שיבטא את שיקולי הגמול והרתעת הרבים (ראו: ע"פ 3116/13 קבלאן נ' מדינת ישראל (15/10/13)).

18. במקרה דנן נגרמו לדירת המתלוננת ולרכושה נזקים כבדים כפי שעולה ממקרא כתב האישום. למרבה המזל, בזכות ערנותם של השכנים הוזעקו כוחות ההצלה וכך נמנעו נזקים קשים יותר שהרי האש יכולה הייתה להתפשט לדירות השכנים וחלילה לגרום גם לפגיעות בנפש. עוד אוסיף, לחומרה, את תכנון המעשים בהצטיידותו מבעוד מועד של הנאשם בכפפות לטקס ומצית. כמו כן, אדגיש כי ביצוע העבירה של התפרצות לדירה במטרה להצית את דירת המתלוננת מוסיף נופך של חומרה להתנהלות הנאשם. אבהיר כי אין בטענת ההגנה לפיה לנאשם לא היה מניע אישי להצתת הדירה כדי להוות טעם לקולה. ודוק, ללא קשר למניע שבבסיס המעשים, יש לראות בחומרה את מעשיו של הנאשם, אשר ביצע שתי עבירות חמורות כשבראשן עבירת ההצתה שהסבה נזקים כבדים לרכוש ויכולה הייתה להסב אף נזקים קשים יותר, לרבות נזקי גוף.

19. במסגרת סקירת מדיניות הענישה הנהוגה בעבירת הצתה תובא הפסיקה הבאה:

□ בע"פ 5960/13 מדינת ישראל נ' דניאל עון (23.4.2014) דובר במי שהצית את מקום עבודתו הקודם בעקבות סכסוך עבודה ובמטרה לפגוע בבני אדם ששהו בו. ראוי להבהיר כי בעניין הנ"ל דובר במי שהורשע, מכוח הודאתו, בנוסף לעבירת ההצתה, גם בעבירה חמורה נוספת של חבלה בכוונה מחמירה. למבנה שהוצת נגרם נזק כבד והאנשים, אמנם, הצליחו להימלט, אולם חלקם נפגעו משאיפת עשן ואחד פונה לבית החולים. עונשו של אותו משיב שעברו לא היה מכביד הוחמר מעונש של 30 חודשי מאסר בפועל לעונש של 42 חודשי מאסר בפועל.

□ בע"פ 1951/14 מקון נ' מ"י (15.2.15) דחה בית המשפט העליון את ערעור המערער על גזר דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד, אשר השית עליו עונש של מאסר בפועל לתקופה של 30 חודש בגין הרשעתו, מכוח הודאתו, בביצוע עבירה של הצתת חנות באמצעות מצית. במקרה הנ"ל קבע בית המשפט המחוזי מתחם עונש הולם, הנע בין שנתיים וחצי לארבע וחצי שנות מאסר בפועל. אבהיר כי עברו הפלילי של המערער שביצע את העבירה בהיותו בגילופין, היה נקי.

□ בת"פ (מחוזי חיפה) 19053-02-15 מדינת ישראל נ' פלוני (24/12/2015) הורשע הנאשם, על פי הודאתו, בשני אישומים, תוך שהאישום הראשון התייחס לעבירות של הצתה, אישומים ותקיפה בנסיבות

מחמירות. המדובר היה בהצתה של דירת המגורים של בני זוג על רקע סכסוך ביניהם, בעת שבת הזוג נכחה בדירה, תוך שימוש בחומר מאיץ. בהתייחס לאישום הראשון, קבע בית המשפט באותו מקרה מתחם שנע בין 30 חודשי מאסר בפועל לבין 60 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם עונש של 42 חודשי מאסר בפועל בגין העבירות מושא האישום הראשון, וזאת לצד עונש נוסף בגין העבירות מושא האישום השני שאינן נוגעות לענייננו.

בת"פ 6650-07-19 (מחוזי חיפה) מדינת ישראל נ' חנפה (1/12/19) הטלתי עונש של 24 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית על נאשם בעל עבר נקי שהורשע, מכוח הודאתו, בהצתת דירת הוריו מכוח סעיף 448(א) סיפא לחוק העונשין, הצתה שגרמה לנזקים כבדים לדירה ולנזקים לדירות נוספות באותו בניין. למרבה המזל לא נגרמו נזקי גוף אף שאביו ישן באותה עת בדירה. שרות המבחן המליץ בתיק הנ"ל להשית על אותו נאשם עונש של מאסר בעבודות שרות, אך המלצתו כאמור לא התקבלה.

20. לאחר ששקלתי את הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות, כמו גם את הנסיבות הקשורות בביצוען ואת מדיניות הענישה הנהוגה, לרבות הפסיקה אליה הפנה כל אחד מהצדדים, הגעתי לכלל מסקנה כי מתחם העונש ההולם במקרה דנן נע בין עונש של 24 חודשי מאסר בפועל לעונש של 48 חודשי מאסר בפועל.

21. במסגרת בחינת הנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות, כאמור בסעיף 40 לאי לחוק העונשין, אציין תחילה את הודאת הנאשם בהזדמנות הראשונה בעובדות כתב האישום, אשר חסכה הן את העדת עדי התביעה והן מזמנו היקר של בית המשפט. לכך אוסיף את חרטת הנאשם על מעשיו בדבריו בדיון בבית המשפט אף שמהתסקיר עולה כי לנאשם קושי לקבל אחריות מלאה וממשית על התנהלותו והשלכות מעשיו. עוד אציין לטובת הנאשם את עברו הנקי ללא רבב ואת היותו בחור צעיר בן 21 שביצע את העבירות בהיותו בן 19 בלבד, וכן אפנה לתמונת נסיבותיו האישיות של הנאשם העולה, כאמור, מהתסקיר ומטיעוני ההגנה לעונש.

22. נוכח מכלול הטעמים הנ"ל, ומבלי להתעלם מהאמור בתסקיר לענין קיומו של סיכון משמעותי להישנות התנהלות מפרת חוק מצדו של הנאשם, אני בדעה כי מן הראוי להשית עליו עונש הקרוב לרף התחתון של מתחם העונש ההולם שנקבע על-ידי לעיל, לצד רכיבי ענישה של מאסר מותנה ופיצוי למתלוננת.

23. בסיכומי של דבר, אני דנה את הנאשם, כדלקמן:

· למאסר בפועל לתקופה של 27 חודשים, בניכוי ימי מעצרו (מיום 24/3/21 ועד כה).

· למאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים למשך 3 שנים והתנאי הוא כי לא יעבור הנאשם עבירת אלימות מסוג פשע או עבירה לפי סעיף 448 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

· למאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים למשך 3 שנים והתנאי הוא כי לא יעבור הנאשם עבירת אלימות מסוג עוון לפי חוק העונשין, התשל"ז - 1977.

אני מורה לנאשם לפצות את המתלוננת פיצוי בסכום של 15,000 ₪, אשר יופקד על ידי הנאשם עברה בקופת בית המשפט עד ליום 15/3/22. כאן ראוי לציין כי אין בפסיקת הסכום הנ"ל כדי למנוע, במידת הצורך, הגשת תביעה אזרחית ע"י המתלוננת לצורך פיצויה בגין מכלול נזקיה.

המאשימה תמציא בכתב תוך 7 ימים לתיק בית המשפט את פרטי המתלוננת לצורך העברת סכום הפיצוי הנ"ל לידיה.

המזכירות תמציא העתק מגזר הדין לשרות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ט חשוון תשפ"ב, 04 נובמבר 2021, במעמד ב"כ המאשימה, עו"ד יובל לביא, ב"כ הנאשם, עו"ד רינאוי נור ממושרדו של עו"ד עליאן והנאשם שהובא ע"י שב"ס באמצעות מערכת ה-VC.